

Vasque del Giralt,
17 calbó de rebre la teva junt amb la d'en Fàbrega i de casa
Ja te la comentare en altre dia. Salut!

(1391)

Hernita a Fonten, dissabte i diumenge
16 e 17 de novembre del 1940

Maria nova, sempre enyorada:

Ja he rebut una carteta teva, la del dia 12, adjunt hi anaven dues lletres per un xicot d'aquí. Per cert que havia oblidat dir-te que potser et vindria aquí en paquet a nom del mencionat company. Festeja amb una xicota de Manresa. Aquest xicot era a Manresa al quarter de davant de casa. Jo no el coneixia pas. L'he conegut ací al Camp de Bram. No està pas casat, sinó festeja. Ell és corrobès a un gran xicot molt bo i treballador.

Aquesta és que segurament vindrà a mans teves quan ja haurà passat la teva diada de l'aniversari. Sàpispis. Maria nova, que en la diada del di-lluns el men pensament com sempre et sis somiant la felicitat i contenten. Aquell dia renovaré de bell nou el meu jurament de seguir constant en aquell amor nostre que neixé tan esplendorós a la tardor del 36. Quatre anys ja han passat i res ha entorbidat els nostres sentiments purs. Ja et felicitava en la meua del dijous. Avui hi torno. Dilluns hi tornaré, i no em cansaria mai de dir-te que t'estimo molt i molt.

També he rebut carta d'en Berge i Pac. Segueixen bé. M'expliquen com els va per allà. El menjar està bé. Estan forts, plens de força i serenitat per a seguir resistint els temporals que unguis vindre. Ja et contava altre mateix. Els havia preguntat si era possible la meua estada allà i com que em deien que si ho desitjava ho consultarien al comandament francès, els hi dic que ho consultin, malgrat no tenir interès en anar-hi si puo arregar la meua situació en algun lloc millor, però seria per a

ni com un port de salvació en el cas que mai en trovis molt
apurat. Et contestaran ja a tu que evitas que no en trovis aquí la seva
costa. Espero, com sapis, els papers per arribar-me a Montauban. No sortiré
pas incontroladament, sino amb proum, i si es puc solucionar així podré
retornar a la cabanya salvadora. Dejurament que els papers ens els en-
fregaran el dilluns, en aquest cas sortiré el dimecres, ja que m'interessa
trobar a la nostra de Toulouse a casa seva el dijous i mentre ella, si que
farà la festa prop de les Cèrs d'allí jo m'arrivaré a veure a en Costaferre
Ja hauràs vist, neneta meua, com van les coses. No marxen pas molt a
placar nostre. Tot el contrari. Amb tot estic esperant que es succeirà
de mal i inevitable, però cal viure abast i estar en guarda permanent.
Sepas que haurà llegit en el diari del '3 la nova que Carx Aballero
serà jutjat a Madrid un dia d'aquests. Aquest sergent no el trobareu pas
els alemanys a la zona ocupada, sino que fa uns quinze dies o més
han detingut aquí, segurament reclamant per l'extradició pel govern de fran-
cònia. És un mal antecedent. No crec però que calgui alarmar-se
encara, però si prendes algunes mesures com les que et deia de no
deixar jaire a casa ni enlloc d'allí beir. Vens com el teu home
hi ven un xic? Tu amb la teua bondat, incapàs de fer mal, cau-
ries la mateixa sense necessitat que t'espenyessis. En fi, la cosa ja
la veus. M'agradaria arreglar la meua situació a Toulouse. Tot seguit
miraria de cercar-te quelcom per tu i allavors si que amb alguna
moneda podríem restar tranquils.

Un varem llegir alguns periòdics un xic aturats i no s'heu res de so que
tu em dius de l'entrelleniment Franco-Molotov i si del d'aquest últim amb el
Furer. On ho has tret? Seria ben interessant si fos cert. Ja m'ho diràs. Segura-
ment que t'equivocaràs, no? Ara veig que dius que ho penses tu. Fes cada pen-
sament, me'neta neuc? Res hi haurà i si alguna cosa es trenca a favor nostre (cosa
difícil) serà de retruc, comprens?

La notícia de l'amplament d'aquesta zona tampoc la veig poder quipar
en lloc de la premsa. D'on ho has tret? M'agradaria que m'arribés fins a París
per tornar a establir el contacte normal amb la tria que bona falta em fa.
Mursols, no sap res de res i tot el que em dius ja és vell aï. Espero per arribar
o demà una carta seva, però tota ses amb noves, caduques. To t'he dirà fa molt
temps que m'havia arribat a les oïdes que el president Compaing havia estat
traslladat a Barcelona i ell ho denegà i resulta que era cert. Així igual
per tota la informació i guerra d'arriba de la Canabrière de Marseille i
qui és Martine. Està despitat pel que veig.

Guarda els pantalons i les samarretes. Tingues tot a punt per
quan t'ho demani. Si surts d'ací ja veig bé de moment amb el trajo.
Ah! Una cosa que se'm oblidava. Res de calçotets llargs. Que no
saps que no n'he dut mai? El que interessa si estic aquí és abrigar el
cos i ja no em manca res. Tingue els dos jerséis que sap. Uns calçotets
nous, curts, afelpats que substitueixen els que s'endugué la riada. Me'l
he donat un xicot i jo els he estrenat, Tingue l'americana de la Oia
que em donaven pel treball. Està bé per aquí. Sabates, tingue uns eslopes

forma sabata, la sola de fusta i el demà de pell que he comprat ací.
No estic tan mal equipat com et creus. L'abric te l'hauria enviat
però em fa falta un capar els forats dels pantalons i un abrigar-me
a la nit. Ja te l'enviaré cas que tinguis de retornar ací per a re-
sistir-li l'hivern. En aquest ca. tu abans m'envies la manta. No faci-
res però fins que t'ho digui. D'acord, ni cosa meva?

(Una altra cosa volia dir-te que el dijous em paràs per alt. Pot
enviar el paquet per ferrocarril quan sigui. L'adreça igual però agra-
dint-li "per gare de Coriza (Aude). En aquest cas envia el taló
i el correu que'l porta fins a Fonten.

Per si t'interessa anotar-ho: L'adreça de Tarrús i Mario em
m'envia en Berçs: Colegio "Cervantes". Avenida Morelos n: 25. Torreón
(Coats). És interessant que la tinguis. To es escriure demà i penso bar-ho
cantant alguna cosa.

Què més? Res més que no sigui, que ja saps també, com t'eugor-
i com somnis després a tots hores en el nostre futur viu. Sabrem, veneta
meva, totes les coses i dificultats per a crear un dia un reuonet on hi
somriem per sempre més, les coses totes de la vida. Allí acurucats tots dos
ens riurem, a rialla plena, de tot aquest present i del passat ací. És
tipus-ne segura. To no dubto d'això. No pot ésser que no vingui. Se-
ria tant com pensar que demà no sortirà el Sol vivificador. La recom-
pensa no és llunyana, creu-me i ben aviat podràs gaudir de la
felicitat i d'altres navesendes.

Saluda ben atentament a Mami i natiimomi (Constan-
Petons als moments.

Una foto abraçada i els petons del sempre teu, ben teu
papa